

แผนยุทธศาสตร์ ปี พ.ศ. 2555 – 2558

กระทรวงอุตสาหกรรม

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์ปี พ.ศ. 2555 – 2558 กระทรวงอุตสาหกรรม จัดทำขึ้นเพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องได้ทราบนโยบายและทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม และใช้เป็นแนวทางในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรของหน่วยงานให้ไปในทิศทางเดียวกัน อันจะส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมไทยสามารถก้าวทันกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสภาพภูมิอากาศ และส่งผลต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนของภาคอุตสาหกรรม โดยสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ

แผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศควบคู่กับการดูแลสิ่งแวดล้อม โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมต่างๆ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 นโยบายรัฐบาล แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 – 2574 และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

กระทรวงอุตสาหกรรมขอขอบพระคุณผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภายนอกกระทรวง ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการวางกรอบการปฏิบัติงาน ให้กับหน่วยงานต่างๆ ในกระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้งเป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในอันที่จะร่วมมือกันผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศสืบไป

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

สารบัญ

	หน้า
บทสรุป	1
แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม	4
• วิสัยทัศน์ (Vision)	
• ค่านิยม (CORE Value)	
• พันธกิจ (Mission)	
• ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)	
• ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และปรับโครงสร้างการผลิตสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้	5
• ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อ ต่อการประกอบธุรกิจและพัฒนาอุตสาหกรรม	6
• ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก	7
• ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	8
• ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อสนองตอบความต้องการ ของผู้ประกอบการและประชาชน	10
ภาคผนวก	
1. แนวทางการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม	12
2. การวิเคราะห์ SWOT ของกระทรวงอุตสาหกรรม	19
3. แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) ของกระทรวงอุตสาหกรรม	24
4. ความเชื่อมโยงแผนในระดับต่างๆ	25

บทสรุป

กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาวะเศรษฐกิจ การเมือง สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 นโยบายรัฐบาล แผนบริหารราชการแผ่นดิน ปี พ.ศ. 2555 – 2558 และแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 – 2574 เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องได้ทราบนโยบายและทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม และใช้เป็นแนวทางในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรของหน่วยงานให้เป็นที่ไปในทิศทางเดียวกัน

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรมให้ความสำคัญในด้านกระบวนการจัดทำคุณภาพของแผน และการผลักดันแผนไปสู่การปฏิบัติ การทบทวนแผน จึงมีขั้นตอนการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรมโดยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามของหน่วยงาน (SWOT Analysis) การดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งจากภายในและภายนอกหน่วยงาน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้เกิดมุมมองต่อแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งจากภายในองค์กรและภายนอกองค์กร โดยผ่านกลไกของคณะทำงานพิจารณาจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

แผนยุทธศาสตร์ ปี พ.ศ. 2555 – 2558 กระทรวงอุตสาหกรรม ประกอบด้วย 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และปรับโครงสร้างการผลิตสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้ เป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมชั้นนำ เชื่อมโยงภาคการผลิต ทั้งด้านวัตถุดิบ และการตลาดกับประเทศในประชาคมอาเซียน ปรับโครงสร้างการผลิตอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้ อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งการเป็นครัวโลก และเมืองแฟชั่น

2. การส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจและพัฒนาอุตสาหกรรม เกี่ยวเนื่องกับการดูแลสิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) ให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เช่น การจัดการพื้นที่อุตสาหกรรม (Zoning Planning) กฎระเบียบ และเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสและความพร้อมในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม รวมทั้งการรับบริการอย่างทั่วถึงผ่านเครือข่ายการให้บริการที่เกี่ยวข้อง

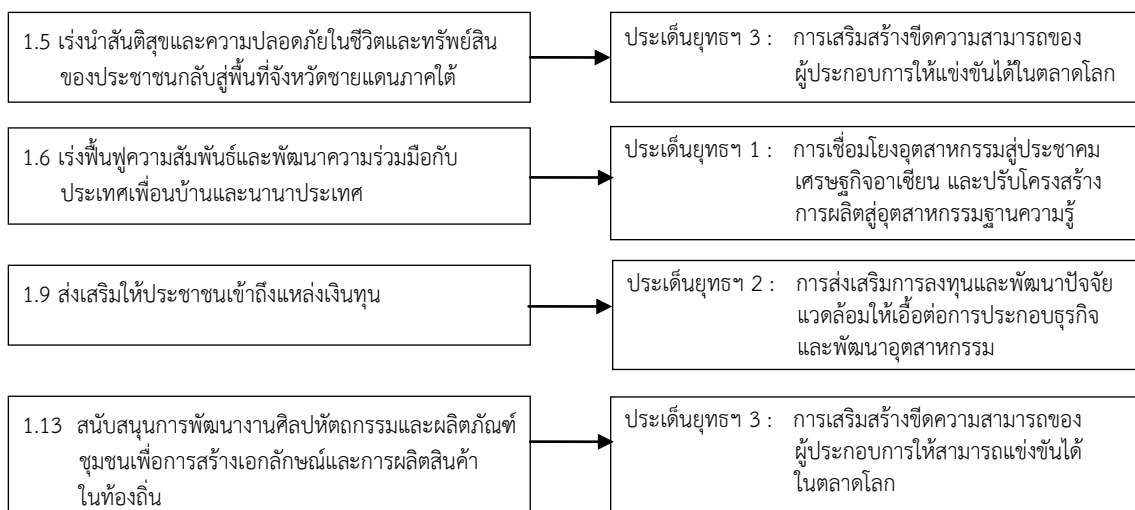
3. การเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ โดยให้ความสำคัญในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต (Product and Process Environment) ซึ่งรวมถึงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภาคอุตสาหกรรม

4. การส่งเสริมสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมมีการใช้ประโยชน์และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยมีความรับผิดชอบต่อสังคม และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน

5. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อสนองตอบความต้องการของผู้ประกอบการและประชาชน เกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาองค์กรในด้านโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ ระบบเทคโนโลยีการสื่อสาร และการพัฒนาบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการ และสร้างความพึงพอใจให้ผู้รับบริการ

ภาพที่ 1

นโยบายเร่งด่วนกับแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2555 - 2558

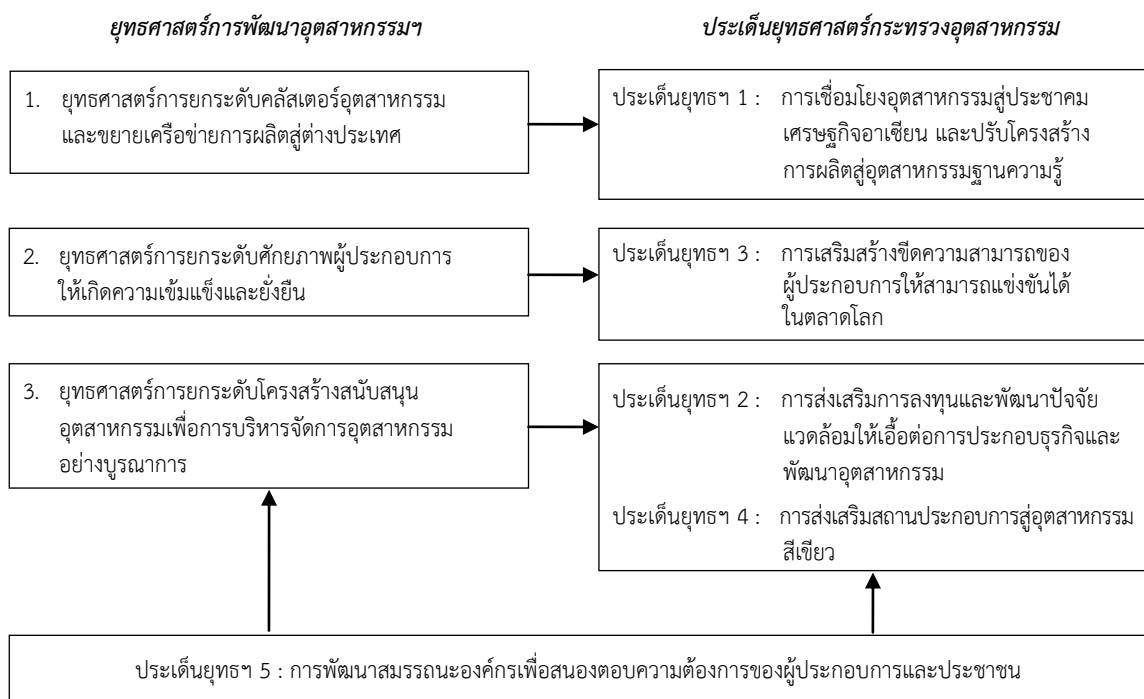
ภาพที่ 2

นโยบายรัฐบาลด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมกับแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2555 - 2558

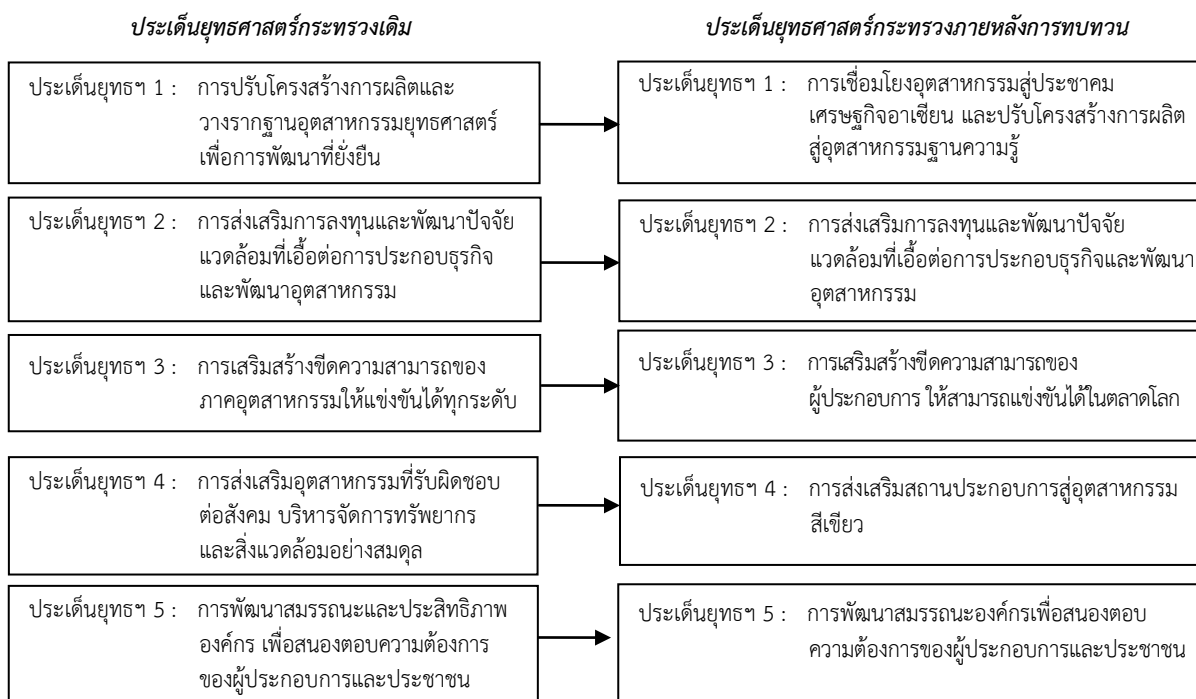
ภาพที่ 3

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนากุตสาหกรรมปี พ.ศ. 2555 – 2574 กับประเด็นยุทธศาสตร์ของกระทรวง

ภาพที่ 4

เปรียบเทียบประเด็นยุทธศาสตร์เดิมกับประเด็นยุทธศาสตร์ภายหลังการทบทวนของกระทรวงอุตสาหกรรม

แผนยุทธศาสตร์ ปี พ.ศ. 2555 – 2558 กระทรวงอุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์ (Vision)

“กระทรวงอุตสาหกรรมมุ่งสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน และสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก เพื่อผู้ประกอบการและประชาชน”

ค่านิยม (CORE Value)

“รับผิดชอบในหน้าที่ เสนอแนะอย่างสร้างสรรค์ มีความซื่อสัตย์สุจริต จิตอาสาบริการ”

พันธกิจ (Mission)

1. กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พร้อมทั้งชี้แนะและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรมให้ก้าวทันโลก
2. สร้างโอกาสและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบกิจการ
3. สนับสนุนและเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็งรองรับภัยพิบัติต่างๆ และสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
4. กำกับดูแลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ชุมชน และสังคม
5. บูรณาการและติดตามการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมกับหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันให้เกิดประสิทธิผล

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

1. การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และปรับโครงสร้างการผลิตสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้
2. การส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจและพัฒนาอุตสาหกรรม
3. การเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
4. การส่งเสริมสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
5. การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อสนองตอบความต้องการของผู้ประกอบการและประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และปรับโครงสร้างการผลิตสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้

เป้าประสงค์

- พัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมชั้นนำ เชื่อมโยงภาคการผลิตทั้งด้านวัตถุดิบและการตลาดกับประเทศในประชาคมอาเซียน
- ปรับโครงสร้างการผลิตของอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้ อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งการเป็นครัวโลกและเมืองแฟชั่น

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
		2555	2556	2557	2558
(1) มูลค่าดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น*	ร้อยละ	1.9	4.9	4.0	3.8
(2) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น	ล้าน ล้านบาท	3.6	3.7	3.9	4.0
(3) มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเพิ่มขึ้น**	ร้อยละ	16	17	18	19

หมายเหตุ * คำนวณจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรายเดือนที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจัดทำ โดยคำนวณจาก 3 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ 1) กลุ่มอุตสาหกรรมสนับสนุนและอุตสาหกรรมหลัก (ประกอบด้วย อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ และอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์) 2) กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป (ประกอบด้วย อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมยาง) และ 3) กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (ประกอบด้วย อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ และอุตสาหกรรมอัญมณี)

** ตัวเลขจากกรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์

กลยุทธ์

- สร้างความพร้อมและพัฒนาศักยภาพภาคอุตสาหกรรม ให้มีคุณค่าในเชิงสร้างสรรค์ นำครัวไทยสู่ครัวโลก และเป็นเมืองแฟชั่น รองรับการค้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- การเชื่อมโยงภาคอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจอาเซียน และเขตเศรษฐกิจอื่นๆ
- สนับสนุนอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาบนพื้นฐานของการผลิตที่ใช้ฐานความรู้ เพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิต และลดการใช้แรงงานภาคอุตสาหกรรม
- ส่งเสริมสถานประกอบการให้มีศักยภาพและสามารถพึ่งพาซึ่งกันและกัน (Otagai Business Continuity)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

การส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจและพัฒนาอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีโอกาส ความพร้อม และได้รับบริการอย่างทั่วถึงในการลงทุนและประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
		2555	2556	2557	2558
(1) มียุทธศาสตร์และมาตรการส่งเสริมการลงทุนใหม่ในช่วง 5 ปี	แผน	-	1	-	-
(2) มูลค่าลงทุนไทยไปยังต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ	ล้าน เหรียญ สหรัฐฯ	10	10	10	10
(3) สัดส่วนการออกบัตรส่งเสริมในกิจการเทคโนโลยีสูงต่อการออกบัตรส่งเสริมในกิจการอุตสาหกรรมทั้งหมด	ร้อยละ	67	68	69	70
(4) พื้นที่ในการจัดตั้งนิคมและเขตประกอบการอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น	ไร่	1,000	1,000	1,000	1,000

กลยุทธ์

- ส่งเสริมการลงทุนไทยทั้งในและต่างประเทศ และการลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศและภูมิภาค
- สนับสนุน และจัดการพื้นที่อุตสาหกรรม (Zoning Planning) อย่างเหมาะสม
- ผลักดันการแก้ไข ปรับปรุง และออกกฎหมายและกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม เพื่อลดอุปสรรคและต้นทุนในการประกอบธุรกิจ และส่งเสริมการยกระดับของภาคอุตสาหกรรม
- จัดตั้งกองทุน และเชื่อมโยงการใช้ประโยชน์จากกองทุน
- พัฒนาระบบข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจ เพื่อเตือนภัยการตัดสินใจการลงทุนในอาเซียนและด้านอื่นๆ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

การเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

เป้าประสงค์

ผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และบุคลากรภาคอุตสาหกรรม มีศักยภาพสูงขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมการพัฒนาทุนมนุษย์

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
		2555	2556	2557	2558
(1) จำนวนผู้ประกอบการรายใหม่และ/หรือ จำนวนผู้ประกอบการรายเดิมที่ได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า	ราย	10,000	10,000	10,000	10,000
(2) ต้นทุนโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมลดลง	ร้อยละ	2	2	2	2
(3) ผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนา มาตรฐานสามารถลดการสูญเสียใน กระบวนการผลิตได้ไม่น้อยกว่า	ร้อยละ	3	3	3	3
(4) ผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม (Labor Productivity) เพิ่มขึ้น*	ร้อยละ	2	2	2	2

หมายเหตุ * คำนวณจากดัชนีผลิตภาพแรงงานรายเดือนที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจัดทำ

กลยุทธ์

1. เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น
2. เสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรมให้มีความได้เปรียบในการแข่งขัน
3. พัฒนามาตรฐานระบบและผลิตภัณฑ์ รวมถึงการบังคับใช้ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อประชาชน และเอื้อต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม
4. สร้างเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) ของอุตสาหกรรม
5. สนับสนุนและผลักดันการเตรียมกำลังคนเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ให้มีจำนวนเพียงพอและมีทักษะ สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมแต่ละสาขา
6. ผลักดันให้มีการวิจัยการออกแบบในเชิงพาณิชย์ และการร่วมลงทุน (Venture Capital)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4
การส่งเสริมสถานประกอบการอุตสาหกรรมสีเขียว

เป้าประสงค์

ภาคอุตสาหกรรมมีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน โดยมีความรับผิดชอบต่อสังคมและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
		2555	2556	2557	2558
(1) จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)	ราย	7,500	8,000	15,000	15,000
(2) เครือข่ายความร่วมมือในการเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	5	5	5	5
(3) หน่วยงานเมืองค์ประกอบ/ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาโลกกำกับดูแล ติดตามและตรวจสอบสิ่งแวดล้อม	องค์ประกอบ*	5	5	5	5
(4) จำนวนนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพิ่มขึ้น	ราย	3	3	3	3

หมายเหตุ * 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. ฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมและความปลอดภัยที่สมบูรณ์
2. แผนการทบทวน/ปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแล ตรวจสอบสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมและความปลอดภัยรวมทั้งการติดตามประเมินผล
3. มีแผนการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรมและความปลอดภัย และประเมินผลการดำเนินงาน
4. มีเครื่องมือสารสนเทศ ในการตรวจวัดและรายงานผลการตรวจสอบสารพิษหลัก
5. มีคณะกรรมการมวลชนสัมพันธ์ที่มีศักยภาพเป็นเครือข่าย
(คณะกรรมการมวลชนสัมพันธ์ หมายถึง คณะกรรมการพหุภาคี ที่ประกอบด้วย 3 ฝ่าย)

กลยุทธ์

1. ส่งเสริม สนับสนุนสถานประกอบการให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)
2. สนับสนุนการสร้างระบบตรวจสอบความปลอดภัยในอุตสาหกรรมสำคัญที่มีความเสี่ยง
3. ผลักดันการจัดตั้งพื้นที่ที่เหมาะสมกับประเภทอุตสาหกรรมและสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
4. ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อการจัดการกากอุตสาหกรรม
5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการและประชาชน

เป้าประสงค์

กระทรวงอุตสาหกรรมมีความสามารถในการให้บริการแก่ผู้ประกอบการและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย			
		2555	2556	2557	2558
(1) ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานในกระทรวงอุตสาหกรรมไม่น้อยกว่า	ร้อยละ	80	80	80	80
(2) บุคลากรสายงานหลักของกระทรวงอุตสาหกรรมตามแผนปฏิบัติการพัฒนาบุคลากรกระทรวงอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ร้อยละ	80	80	80	80
(3) ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในการใช้บริการข้อมูลเว็บท่ากระทรวงอุตสาหกรรม	ร้อยละ	80	80	80	80

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์การ การจัดการองค์ความรู้ด้านการอุตสาหกรรม สร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ เพื่อยกระดับศักยภาพการปฏิบัติงาน
2. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์การพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน และมีความพร้อมในการสู่ประชาคมอาเซียน
3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหารและการบริการที่มีประสิทธิภาพ
4. สร้างระบบบูรณาการการดำเนินงานกับพันธมิตรทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน
5. เพิ่มประสิทธิภาพและปรับปรุงโครงสร้างองค์การบริหารงานช่องทางบริการต่างๆ

ภาคผนวก

1. แนวทางการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และปรับโครงสร้างการผลิต สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้

กลยุทธ์	แนวทางการดำเนินงาน
<p>1. สร้างความพร้อมและพัฒนาศักยภาพภาคอุตสาหกรรม ให้มีคุณค่าในเชิงสร้างสรรค์ นำครัวไทยสู่ครัวโลก และเป็นเมืองแฟชั่นรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ ส่งเสริมกิจกรรมวิจัยและพัฒนาเพื่อนำเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเพื่ออนาคตมาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรม โดยอาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคการศึกษา ◆ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา เพื่อยกระดับคุณภาพวัตถุดิบเพื่ออุตสาหกรรม และเพื่อการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ส่งเสริมการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ ◆ สร้างแรงจูงใจให้อุตสาหกรรมพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิตให้มีการใช้วัตถุดิบอย่างมีประสิทธิภาพ ◆ สร้างเอกลักษณ์ประจำชาติ (National Identity) กับสินค้าไทยเพื่อการเป็นอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ◆ พัฒนาสินค้าในเชิงวัฒนธรรมสู่การพาณิชย์ สู่ตลาดเฉพาะกลุ่ม (NICHE Market) ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ อาหารเชิงสุขภาพ ◆ ร่วมดำเนินงานกับหน่วยงานในระดับชาติและระดับปฏิบัติ เพื่อหาข้อตกลงร่วมในระดับเอเชียแปซิฟิก และสร้างการยอมรับในมาตรฐานการรับรองบุคลากร (Personal Certificate) ◆ ส่งเสริมการรับรองบุคลากรที่มีคุณสมบัติด้านวิชาชีพของภาคอุตสาหกรรมในระดับอาเซียน ◆ ผลักดันการดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมผ่านคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ
<p>2. การเชื่อมโยงภาคอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจอาเซียน และเขตเศรษฐกิจอื่นๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ การผลักดันระบบเศรษฐกิจเมืองพี่เมืองน้อง (Economics Sister City) เพื่อการเชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน
<p>3. สนับสนุนอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาบนพื้นฐานของการผลิตที่ใช้ฐานความรู้ เพื่อเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตและลดการใช้แรงงานภาคอุตสาหกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ กำหนดสาขาอุตสาหกรรมที่จะผลักดัน และแนวทางการพัฒนาให้ชัดเจน ◆ สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้วัตถุดิบและทรัพยากรธรรมชาติ และการเชื่อมโยงกับภาคเกษตร โดยเฉพาะการใช้วัตถุดิบภาคการเกษตร

กลยุทธ์	แนวทางการดำเนินงาน
	<ul style="list-style-type: none"> ◆ พัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่สำคัญ ◆ พัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) รองรับโครงสร้างประชากรสูงวัยที่เพิ่มขึ้น ◆ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนากระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในอุตสาหกรรม ◆ สนับสนุนการสร้างนักร้องแบบตามประเภทอุตสาหกรรม ◆ สนับสนุนอุตสาหกรรมให้ปรับเปลี่ยนการใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรแทนแรงงาน เพื่อลดการใช้แรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว โดยร่วมบูรณาการกับกระทรวงวิทยาศาสตร์ในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สำคัญเป็นลำดับแรก
<p>4. ส่งเสริมสถานประกอบการให้มีศักยภาพและสามารถพึ่งพาซึ่งกันและกันตามแนวทางการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อเกิดภัย (Otagai Business Continuity)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตสำรองในช่วงเกิดภัยพิบัติ (Sister Cluster)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจและ
พัฒนาอุตสาหกรรม

กลยุทธ์	แนวทางการดำเนินงาน
1. ส่งเสริมการลงทุนไทยทั้งในและต่างประเทศ และการลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศและภูมิภาค	<ul style="list-style-type: none"> ◆ สร้างบรรยากาศการลงทุน ◆ กำหนดให้มีแผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีก่อนการอนุมัติการลงทุน ◆ กำหนดสิทธิประโยชน์ที่เอื้อต่อการลงทุน ◆ บูรณาการหน่วยงานภาครัฐ เพื่อความร่วมมือในการจัดเวทีการเจรจาการลงทุนระดับกลุ่มอุตสาหกรรม
2. สนับสนุนและจัดการพื้นที่อุตสาหกรรม (Zoning Planning) อย่างเหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> ◆ กำหนดพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่ ◆ ส่งเสริมให้มีเขตอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรมที่เหมาะสมต่อการประกอบกิจการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ต้องมีการดูแลด้านมลพิษ
3. ผลักดันการแก้ไข ปรับปรุง และออกกฎหมาย และกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม เพื่อลดอุปสรรคและต้นทุนในการประกอบธุรกิจ และส่งเสริมการยกระดับของภาคอุตสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> ◆ ปรับปรุง พ.ร.บ. โรงงาน พ.ร.บ. แร่ และ พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน ◆ ผลักดันการปรับปรุง พ.ร.บ. แรงงาน กฎหมายสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการผลิตภาคอุตสาหกรรม ◆ ผลักดันการจัดเก็บภาษีที่เอื้อต่อการประกอบการอุตสาหกรรม
4. จัดตั้งกองทุน และเชื่อมโยงการใช้ประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> ◆ ผลักดันกองทุนใหม่และพัฒนากองทุนที่มีอยู่เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมให้มากยิ่งขึ้น ◆ เชื่อมโยงการดำเนินงานกับกองทุนพัฒนานวัตกรรม (สวทช.) กองทุน STI (Skill, Technology & Innovation) และเชื่อมโยงการดำเนินงานกับกองทุนตามนโยบายอื่นๆ
5. พัฒนาระบบข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจ เพื่อเตือนภัยการตัดสินใจการลงทุนในอาเซียนและด้านอื่นๆ	<ul style="list-style-type: none"> ◆ พัฒนาข้อมูลเชิงลึกของแต่ละประเทศในกลุ่มอุตสาหกรรมอาเซียน ◆ เชื่อมโยงข้อมูลด้านเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

กลยุทธ์	แนวทางการดำเนินงาน
1. เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> ◆ เพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ในด้านต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาผ่านกองทุนพัฒนาเครื่องจักร ◆ สร้างองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบ เพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. เสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรมให้มีความได้เปรียบในการแข่งขัน	<ul style="list-style-type: none"> ◆ ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยธุรกิจในโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรม ◆ สนับสนุนให้เกิดปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ◆ สร้างความเป็นมืออาชีพด้านการจัดการโลจิสติกส์ในสถานประกอบการของภาคอุตสาหกรรม ◆ ศึกษาและวางระบบโลจิสติกส์โดยรวมของภาคอุตสาหกรรม
3. พัฒนามาตรฐานระบบและผลิตภัณฑ์รวมถึงการบังคับใช้ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อประชาชนและเอื้อต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> ◆ พัฒนามาตรฐานกระบวนการผลิตและมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ◆ พัฒนาห้องทดสอบและห้องปฏิบัติการ ◆ พัฒนาบุคลากรด้านการมาตรฐาน
4. สร้างเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) ของอุตสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> ◆ สร้างและพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) ในประเทศ ◆ ส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจ (Business Partner) ◆ สร้างการรวมกลุ่มอุตสาหกรรม (Cluster) ข้ามชาติ ◆ เชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานของประเทศสมาชิกอาเซียน ASEAN Supply Chain
5. สนับสนุนและผลักดันการเตรียมกำลังคนเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ให้มีจำนวนเพียงพอและมีทักษะสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมแต่ละสาขา	<ul style="list-style-type: none"> ◆ สร้างการยอมรับมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงาน ◆ เชื่อมโยงการพัฒนากำลังคนกับกระทรวงวิทยาศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการ และสถาบันเครือข่าย ◆ พัฒนาทักษะแรงงานต่างด้าว เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ◆ จัดตั้งสถาบันพัฒนากำลังคนภาคอุตสาหกรรม

กลยุทธ์	แนวทางการดำเนินงาน
<p>6. ผลักดันให้มีการวิจัยการออกแบบในเชิงพาณิชย์ และการร่วมลงทุน (Venture Capital)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ สร้างระบบรับรองการผลิตเพื่อการเชื่อมโยงแหล่งเงินทุน ◆ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่เกิดจากนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการผลิตของสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ◆ เชื่อมโยงศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ (Incubation Center) ของสถาบันการศึกษาภายใต้กองทุนตั้งตัวได้ ◆ ร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ในการสร้างตลาดรองรับสินค้าอุตสาหกรรม (Trading Nation) ◆ จัดหาระบบโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ด้านการตลาด ◆ ศึกษาและจัดหาพื้นที่เพื่อเป็นศูนย์รองรับการกระจายสินค้าสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การส่งเสริมสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

กลยุทธ์	แนวทางการดำเนินงาน
1. ส่งเสริม สนับสนุนสถานประกอบการให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)	<ul style="list-style-type: none"> ◆ ส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว ผ่านระบบ CSR-DIW CSR-DPIM ISO 26000 มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และความรับผิดชอบต่อสังคม ◆ กำหนดมาตรการและแรงจูงใจสำหรับผู้ประกอบการที่ดำเนินการตามหลักเกณฑ์การพัฒนาเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว
2. สนับสนุนการสร้างระบบตรวจสอบความปลอดภัยในอุตสาหกรรมสำคัญที่มีความเสี่ยง	<ul style="list-style-type: none"> ◆ บังคับใช้ พ.ร.บ. โรงงาน/พ.ร.บ. แร่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลอุตสาหกรรมในด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย ◆ พัฒนาและเชื่อมโยงฐานข้อมูลโรงงานที่มีความเสี่ยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการร่วมกัน ◆ กำหนดแนวทางให้สถานประกอบการที่มีความเสี่ยงสูงจัดทำแผนประเมินความเสี่ยงเพื่อป้องกันการเกิดเหตุฉุกเฉิน และใช้เป็นเงื่อนไขในการอนุญาต ◆ จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวัง และควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ◆ จัดทำแผนปฏิบัติการความเสี่ยงโรงงานในทุกพื้นที่ และกำกับให้มีการดำเนินการอย่างเคร่งครัด ◆ พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ในการตรวจสอบความเสี่ยง
3. ผลักดันการจัดตั้งพื้นที่ที่เหมาะสมกับประเภทอุตสาหกรรมและสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> ◆ ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้ใช้หลักการ 3 R (Reuse Reduce Recycle) ◆ ศึกษาแนวทางการพัฒนาพื้นที่ใหม่ที่มีศักยภาพและเหมาะสมในการพัฒนาเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
4. ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อการจัดการกากอุตสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> ◆ วิจัยในเชิงเทคโนโลยีเพื่อสร้างโรงงานต้นแบบ ในการเพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้จากสถานประกอบการ
5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน	<ul style="list-style-type: none"> ◆ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการดำเนินงานของภาครัฐ และเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อสนองตอบความต้องการของผู้ประกอบการและประชาชน

กลยุทธ์	แนวทางการดำเนินงาน
1. พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กร การจัดการองค์ความรู้ด้านการอุตสาหกรรม สร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ เพื่อยกระดับศักยภาพการปฏิบัติงาน	<ul style="list-style-type: none"> ◆ กำหนดแนวทางการบูรณาการ และการเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือ สนับสนุนผู้ประกอบการในภาวะวิกฤต ◆ นำแนวทางการบริหารจัดการเพื่อความต่อเนื่องในการดำเนินธุรกิจ (Business Continuity Management : BCM) มาประยุกต์ใช้ในองค์กร
2. พัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กร ให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์การอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน และมีความพร้อมในการสู่ประชาคมอาเซียน	<ul style="list-style-type: none"> ◆ พัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้านให้กับบุคลากรในองค์กร ◆ พัฒนาบุคลากรเฉพาะด้านในอุตสาหกรรมสำคัญเพื่อรองรับการรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต ในภาพรวมของกระทรวง ◆ ส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรมทั้งในและต่างประเทศ
3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารและการบริการที่มีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ◆ พัฒนาระบบฐานข้อมูล ลดความซ้ำซ้อนของข้อมูล ◆ พัฒนาเครือข่าย Internet และ Intranet
4. สร้างระบบบูรณาการการดำเนินงานกับพันธมิตรทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน	<ul style="list-style-type: none"> ◆ ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรมเชิงรุก ◆ จัดเวทีพบปะทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อบูรณาการการดำเนินงานของ 7 กระทรวงหลัก คือ กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงแรงงาน และกระทรวงวัฒนธรรม
5. เพิ่มประสิทธิภาพและปรับปรุงโครงสร้างองค์กร การบริหารงานผ่านช่องทางบริการต่างๆ	<ul style="list-style-type: none"> ◆ ปรับโครงสร้างองค์กร และทรัพยากรที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมต่อการให้บริการกลุ่มเป้าหมายและประชาชน

2. การวิเคราะห์ SWOT ของกระทรวงอุตสาหกรรม

การประเมินและวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อกระทรวงอุตสาหกรรม

	โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Threats)
การเมือง (นโยบาย/กฎเกณฑ์/ กฎหมาย)	<ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลมีนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมและ SMEs และมีนโยบายสร้างความเป็นมืออาชีพ ในราชการ - นโยบายด้านอุตสาหกรรมมีความต่อเนื่อง เน้นด้านการปรับโครงสร้าง และการพัฒนาที่ยั่งยืน 	<ul style="list-style-type: none"> - การขาดเสถียรภาพทางการเมือง - ข้อจำกัดภายใต้รัฐธรรมนูญที่ส่งผลต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม - ข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ (ทั้ง FTA และข้อตกลงพหุภาคี) ที่อาจจำกัดความเป็นอิสระในการพัฒนาอุตสาหกรรม เช่น มาตรการควบคุมภาวะโลกร้อน
เศรษฐกิจระดับมหภาค	<ul style="list-style-type: none"> - ความร่วมมือทางเศรษฐกิจของ ASEAN (plus) กับประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจเอื้อประโยชน์ต่อการค้า - เกิดวิกฤตการณ์อาหารแพง และความขาดแคลนอาหารจากสภาพอากาศที่แปรปรวน เป็นโอกาสดีของการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารของไทย 	<ul style="list-style-type: none"> - นักลงทุนไม่มีความผูกพันกับการลงทุนไทยเป็นพิเศษ พร้อมจะย้ายการลงทุนได้ง่าย และมีแนวโน้มสนใจการลงทุนในภาคบริการมากกว่าภาคอุตสาหกรรม - ราคาพลังงานสูงขึ้น ส่งผลต่อมูลค่าการนำเข้า อัตราเงินเฟ้อ - การค้าโลกมีการแข่งขันรุนแรง มีกติกาใหม่ๆ ธุรกิจเปลี่ยนแปลงเร็ว ทำให้พยากรณ์ยาก
สังคมและวัฒนธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนเริ่มคุ้นเคยกับระบบการให้บริการผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งทำให้ช่องทางการเข้าถึงผู้รับบริการมีต้นทุนที่ต่ำลง - มีความยอมรับในสินค้าอุตสาหกรรมมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - สังคมยังมองอุตสาหกรรมเป็นสิ่งอันตราย ทำให้เกิดการต่อต้าน หรือการไม่ให้ความร่วมมือ - โครงสร้างแรงงานมีการศึกษาต่ำ และมีและมียุทธการเข้าออกสูง
เทคโนโลยี	<ul style="list-style-type: none"> - การเปลี่ยนแปลงด้าน Bio -Technology และ Material-Technology เปิดโอกาสให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีมีจฉาชีพเจาะข้อมูลต่างๆ ไปใช้ในทางที่ผิด เช่น ทำข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลของราชการไปขาย

	โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Threats)
	<ul style="list-style-type: none"> - มีเทคโนโลยีให้เลือกใช้อย่างหลากหลาย ในต้นทุนที่สมเหตุสมผล 	<ul style="list-style-type: none"> - เทคโนโลยีการพัฒนาย่างรวดเร็ว ยากต่อการติดตามและเรียนรู้ มีต้นทุนสูงในการติดตามให้ทันสมัยอยู่เสมอ
การต่อรองของกลุ่มอุตสาหกรรม (ลูกค้า/ ผู้รับบริการ)	<ul style="list-style-type: none"> - อุตสาหกรรมมีการรวมกลุ่มชัดเจนขึ้น ทำให้สามารถทราบถึงความต้องการของผู้ประกอบการได้ง่าย - ผู้ประกอบการมีความรู้มากขึ้น มีความเข้าใจในการประกอบกิจการของตนมากขึ้น - ประชาชนมีการเรียกร้องเพื่อรับการคุ้มครองจากกระทรวงมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนยังขาดความเข้าใจในปัญหาอุตสาหกรรมด้านต่างๆ โดยเฉพาะในด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม - ประชาชนยังขาดความเข้าใจในบทบาทของตนเอง เมื่อต้องประสานงานกับกระทรวงอุตสาหกรรมในเรื่องต่างๆ
การต่อรองของหน่วยงานภายนอกที่ทำงานให้กระทรวง	<ul style="list-style-type: none"> - มีหน่วยงานและสถาบันภายนอกที่มีคุณภาพจำนวนมากที่เสนอโครงการต่างๆ เข้ามายังกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อไปดำเนินการตามนโยบายต่อไป 	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการต่างๆ ที่หน่วยงานและสถาบันภายนอกได้ทำไปแล้ว และกำลังดำเนินการอยู่ขาดการเชื่อมโยงกัน ไปสู่เป้าหมายด้านนโยบายของกระทรวงเท่าที่ควร - การจัดสรรให้หน่วยงานภายนอกเข้ามาดำเนินโครงการให้กระทรวงยังขาดความโปร่งใส หน่วยงานในกระทรวงเป็นผู้พิจารณาเอง
ความสามารถของคู่แข่ง (กระทรวงอื่นๆ)	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงต่างๆ ต้องทำงานร่วมกันมากขึ้น ทำให้ผลักดันมาตรฐานและระดับความเป็นมืออาชีพซึ่งกันและกัน - การปฏิรูประบบราชการเปิดโอกาสให้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการบริหารงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงอุตสาหกรรมไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควรจากรัฐบาล - กระทรวงอื่นๆ บางกระทรวงมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในระดับที่สูงกว่า - กระทรวงมหาดไทยมีบทบาทนำไปสู่ภูมิภาค

การประเมินและวิเคราะห์ปัจจัยภายในของกระทรวงอุตสาหกรรม

	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
ทรัพยากร : คน	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรมีพื้นฐานการศึกษาดี - มีความเชี่ยวชาญด้านการอุตสาหกรรมเฉพาะด้าน เนื่องจากมีการทำงานอย่างต่อเนื่องในเรื่องเฉพาะนั้นๆ - มีความเข้าใจปัญหาของผู้ประกอบการได้ดี โดยเฉพาะปัญหาด้านเทคนิค/วิศวกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรส่วนหนึ่งมีการจัดจ้างแบบอัตราจ้างชั่วคราว ซึ่งอาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง - โครงสร้างอัตรากำลัง รวมทั้งผลตอบแทน และโอกาสในความก้าวหน้าในหน้าที่การงานไม่เหมาะสม แรงจูงใจในการทำงานยังมีน้อยเกินไป ไม่ได้มุ่งสู่เป้าหมายในการทำงานโดยตรง - การจัดการทรัพยากรมนุษย์ในระดับภูมิภาคยังไม่ดีพอ
ทรัพยากร : ทุน ปัจจัยการดำเนินงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ได้รับงบประมาณด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยตรงจากภาครัฐ - มีโครงข่ายหน่วยงานครอบคลุมในทุกจังหวัด (อุตสาหกรรมจังหวัด) - มีกฎหมายควบคุมและกำกับดูแลเป็นจำนวนมาก ครอบคลุมหลายภาคการผลิต สามารถดำเนินนโยบายผ่านทางเครื่องมือเหล่านี้ได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีอำนาจใช้เครื่องมือทางภาษีโดยตรงในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม - งบประมาณประจำปีมีลักษณะการขยายตัวแบบเส้นตรงเป็นสัดส่วนกับงบประมาณของหน่วยงานได้รับงบประมาณมาก/น้อยเกินไป - กฎหมายซ้ำซ้อน เป็นภาระให้แก่ผู้ประกอบการ เพิ่มต้นทุนด้านการเงิน และเวลา ในขณะเดียวกันก่อให้เกิดความขัดแย้งในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยไม่จำเป็น และเปิดช่องว่าง ให้เกิดการใช้อำนาจในทางมิชอบ
ทรัพยากร : ระบบสารสนเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบฐานข้อมูลทางด้านอุตสาหกรรม - มีทรัพยากรด้านฮาร์ดแวร์ดีพอสมควร - มี portal website ด้านอุตสาหกรรม ที่ให้บริการกับทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งผู้ประกอบการ นักวิชาการ และบุคลากรในหน่วยงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - โครงข่ายเชื่อมโยงระบบงาน และฐานข้อมูลยังไม่ได้เชื่อมโยงข้อมูลให้เป็นระบบเดียวกันทั้งกระทรวงและสถาบันที่เกี่ยวข้อง - การเก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องซ้ำซ้อนกัน เพราะต่างจัดเก็บข้อมูลตามประเภทงาน และความรับผิดชอบของหน่วยงาน ทำให้ใช้ประกอบกันระหว่างหน่วยงานไม่ได้

	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
การจัดการ : การเงิน	<ul style="list-style-type: none"> - มีการตั้งงบประมาณและจัดทำแผนการใช้งบประมาณล่วงหน้า - ความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนโยกย้ายงบประมาณไปยังโครงการเร่งด่วน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีปัญหาการบริหารจัดการเชิงระบบในเรื่องการเงิน (การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า) ทำให้มีผลกระทบกับการดำเนินงาน - งบประมาณไม่ได้มีการพิจารณากันสัดส่วนไว้ตามภูมิภาค (จังหวัด/กลุ่มจังหวัด) ทำให้การดำเนินการส่วนภูมิภาคขาดความคล่องตัวด้านการเงิน
การจัดการ : ผู้รับบริการ	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้รับบริการจะได้รับสิทธิพิเศษจากกระทรวงในด้านต่างๆ เช่น ด้านการเงิน ด้านการลงทุน ด้านองค์ความรู้ เป็นต้น 	<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มผู้รับบริการได้รับข่าวสารไม่ทั่วถึง/การกำหนดกลุ่มเป้าหมายไม่ครอบคลุมทำให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ ตกอยู่ในวงจำกัด - ความซ้ำซ้อนของงาน และโครงสร้างการทำงานที่แยกขาดจากกัน ทำให้ผู้รับบริการต้องติดต่อหลายฝ่าย - ผู้รับบริการยังต้องเป็นฝ่ายเข้าหากระทรวงเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ผู้รับบริการไม่ค่อยสนใจจะใช้บริการถ้าไม่จำเป็น เช่น ไปขออนุญาต เพราะกฎหมายบังคับแต่ไม่ไปขอข้อมูล
การจัดการ : การดำเนินงาน/การให้บริการ	<ul style="list-style-type: none"> - มีสถาบันในกำกับที่มีความคล่องตัวและเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน - มีรูปแบบบริการด้านส่งเสริมพัฒนาที่หลากหลาย - มีโครงสร้างการบริหารจัดการแบบยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์การดำเนินงานที่ชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดการจัดการองค์ความรู้เพื่อเชื่อมโยงระหว่างส่วนกลางผู้วางแผนนโยบายกับผู้ปฏิบัติงาน นำแผนต่างๆ ไปใช้ - มีความสับสนเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่องค์กรที่ทับซ้อนกัน ซึ่งอาจทำให้การบริหารงบประมาณไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
การจัดการ : การพัฒนาองค์กร	- มีการพัฒนาด้านกำลังคนในองค์กรอย่างต่อเนื่อง	- บุคลากรระดับปฏิบัติการของภาครัฐ ยังปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันของตลาดโลก แนวทางใหม่ๆ ของการบริหารจัดการ และเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ช้า - การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารจัดการ กรม กอง ต่างๆ เป็นไปด้วยความยากลำบาก

3. แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategic Map) กระทรวงอุตสาหกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์	วิสัยทัศน์ : กระทรวงอุตสาหกรรมมุ่งสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน และสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก เพื่อผู้ประกอบการและประชาชน				
	การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และปรับโครงสร้างการผลิตสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้	การส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจและพัฒนาอุตสาหกรรม	การเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก	การส่งเสริมสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อสนองตอบความต้องการของผู้ประกอบการและประชาชน
ประสิทธิผล	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเพิ่มขึ้น	1.การลงทุนทั้งในประเทศและนอกประเทศเพิ่มขึ้น 2.ผลิตภาพแรงงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น	ผู้ประกอบการมีศักยภาพเพิ่มขึ้น	สถานประกอบการมีการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	ผู้รับบริการที่ได้รับการบริการมีความพึงพอใจ
คุณภาพ	อุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนามีศักยภาพเพิ่มขึ้นและผลิตภาพเพิ่มขึ้น	ปัจจัยแวดล้อมสนับสนุนการประกอบกิจการเพิ่มขึ้น	ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน	เครือข่ายชุมชนเฝ้าระวังที่สามารถป้องกันการเกิดผลกระทบจากการประกอบกิจการการอุตสาหกรรม	ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงระบบการให้บริการได้อย่างมีคุณภาพและรวดเร็ว
ประสิทธิภาพ	องค์ความรู้การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม	กฎระเบียบและกฎหมายที่มีความชัดเจน	แผนงานนโยบายการส่งเสริมด้านอุตสาหกรรม	การกำกับดูแลสถานประกอบการอย่างทั่วถึง	ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
การพัฒนาองค์กร	การพัฒนาบริหารจัดการความรู้	การพัฒนาบริหารจัดการความรู้	การพัฒนาฐานข้อมูลและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย	พัฒนาระบบบริหารงานและช่องทางบริการ	พัฒนาระบบบริหารงานและช่องทางบริการ

4. ความเชื่อมโยงแผนในระดับต่างๆ

4.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรมประกอบด้วย หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย

ส่วนที่ 12 สิทธิชุมชน

มาตรา 66 บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ชุมชนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมรวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน

มาตรา 67 สิทธิของบุคคลที่จะมีส่วนร่วมกับรัฐและชุมชนในการอนุรักษ์บำรุงรักษา และการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพและในการคุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ดำรงชีวิอยู่ได้อย่างปกติและต่อเนื่องในสิ่งแวดล้อม ที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพหรือคุณภาพชีวิตของตน ย่อมได้รับความคุ้มครองตามความเหมาะสม

หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

ส่วนที่ 7 แนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ

มาตรา 83 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรา 84 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ

4.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559)

ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) ทุกภาคส่วนในสังคมไทยเห็นพ้องร่วมกันน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งให้เกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับชุมชน ระดับภาค และระดับประเทศ ในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ "สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง" พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากร และได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกัน ยังจำเป็นต้องบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้หลักการพัฒนาพื้นที่การกิจ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมไทย ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรมประกอบด้วย ๓ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
2. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
3. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

4.3 กรอบการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

- 1.5 เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนใต้
- 1.6 เร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ
- 1.13 สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการสร้างเอกลักษณ์และการผลิตสินค้าในท้องถิ่น

2. นโยบายที่จะดำเนินการในระยะ 4 ปี

นอกเหนือจากนโยบายเร่งด่วนที่รัฐบาลต้องดำเนินการในปีแรกแล้ว รัฐบาลได้กำหนดนโยบายพื้นฐานที่จะดำเนินการในระยะ 4 ปีของรัฐบาล โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีแรกเป็นต้นไป ซึ่งนโยบายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

นโยบายที่ 3 เศรษฐกิจ

- 3.1 นโยบายเศรษฐกิจมหภาค
- 3.2 นโยบายสร้างรายได้
- 3.3.2 ภาคอุตสาหกรรม
- 3.3.4 การตลาด การค้า และการลงทุน

นโยบายที่ 5 ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 5.3 ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเร่งรัดการควบคุมมลพิษ

4.4 แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 – 2574

วิสัยทัศน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย คือ “มุ่งสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่สมดุลและยั่งยืน” โดยมีกำหนดเป้าหมายเป็น 3 ระยะ ในเวลา 20 ปี ดังนี้

(1) เป้าหมายในระยะที่ 1 เป็นการสร้างความพร้อมให้กับประเทศไทยในการก้าวไปสู่การเป็นผู้ผลิตในระดับภูมิภาค เตรียมความพร้อมสู่ AEC (ASEAN Economic Community) โดยเริ่มจากการสร้างความพร้อมโดยการปรับ แก้ไขกฎระเบียบ ปัญหาข้อขัดเพื่ออำนวยความสะดวก และลดอุปสรรคที่มีพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับ (แรงงาน วัตถุดิบ ดึงดูดเทคโนโลยีใหม่ มาตรฐาน วิจัยและพัฒนา จัดเขตพื้นที่ พัฒนา และจัดเขตพื้นที่ศูนย์ทดสอบ ฯลฯ) พัฒนากลัสเตอร์ และการเข้าไปสู่การเป็นผู้ผลิตในภูมิภาคจากการสร้าง ASEAN Supply Chain และพัฒนาการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(2) เป้าหมายระยะที่ 2 เป็นช่วงเวลาของการมุ่งเน้นการพัฒนาต่อจากพัฒนาฐานความรู้เพื่อนำมาต่อยอดในการพัฒนาภาคการผลิตและสินค้า เน้นการผลิตสินค้าที่ต้องใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การปรับบทบาทประเทศไทยให้เป็นตัวกลางในการบริหารจัดการระบบห่วงโซ่อุปทานในภูมิภาคให้เป็นที่ยอมรับในอาเซียนและภูมิภาค โดยการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการค้าและบริหารจัดการการผลิตและจัดการเครือข่ายในภูมิภาคยกระดับการผลิตวัตถุดิบเพื่อสร้างให้เกิดมูลค่าเพิ่ม พร้อมไปถึงการสร้างนวัตกรรมทรัพย์สินทางปัญญาและภาพลักษณ์ตราสินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับในอาเซียน/ภูมิภาค

(3) เป้าหมายในระยะที่ 3 เป็นการสร้างภาพลักษณ์ของประเทศไทยในด้านตราสินค้าไทยที่ก้าวไกลในตลาดโลก เป็นผู้บริหารจัดการตราสินค้าที่มีเครือข่ายการผลิตจากในภูมิภาคที่เป็นที่ยอมรับในตลาดโลก และอุตสาหกรรมไทยที่เป็นที่ยอมรับ โดยมีความสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรมนุษย์

ระยะ 5 ปี	ระยะ 10 ปี	ระยะ 20 ปี
<ul style="list-style-type: none"> • มีฐานการผลิตและบริการในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN SUPPLY CHAIN) โดยมีระบบการผลิตกับฐานการผลิตต่างๆ ในภูมิภาค • เป็นฐานการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่มีนวัตกรรมใหม่ของโลก (GLOBAL PRODUCTION HUB) • คลัสเตอร์มีผู้ประกอบการ SMEs ที่มีมาตรฐานการผลิตที่มีเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน • มีหน่วยงานหลักที่บริหารจัดการบูรณาการในแต่ละอุตสาหกรรมที่เป็นเอกภาพโดยมีเอกชนเป็นผู้นำ • มีระบบการผลิตบุคลากรเพียงพอในการรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม • มีกฎระเบียบที่ผ่อนคลายเป็นมิตรกับอุตสาหกรรม • มีโครงสร้างสนับสนุนพื้นฐานในการวิจัยพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง เช่น ศูนย์การทดสอบมาตรฐานสินค้า 	<ul style="list-style-type: none"> • เป็นศูนย์กลางการผลิตและจัดการเครือข่ายการผลิตและบริการในกลุ่มอาเซียน • มีฐานการผลิตและบริการในภูมิภาค (REGIONAL SUPPLYCHAIN) • มีตราสินค้าที่มีเครือข่ายการจัดจำหน่ายในภูมิภาค • ผู้ประกอบการขนาดกลางมีการเชื่อมโยงการผลิตร่วมบริษัทขนาดใหญ่ • ผู้ประกอบการ SMEs มีการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาและนวัตกรรมไทย • มีฐานการวิจัยและพัฒนาสินค้าในอาเซียนมีการสร้างและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับของสากล • มี Industrial zone ที่รองรับการผลิตที่รักษาสภาพแวดล้อม 	<ul style="list-style-type: none"> • เป็นผู้บริหารจัดการตราสินค้าและมีการสร้างเครือข่ายการผลิตและบริการในภูมิภาคต่างๆ ของโลก • มีผู้ประกอบการไทยเริ่มก้าวเข้าสู่การเป็นบริษัทชั้นนำในโลก • มีตราสินค้าที่เป็นที่รู้จักและมีเครือข่ายการจัดจำหน่ายในประเทศต่างๆ • เป็นแหล่งการค้าการลงทุนด้านการผลิตและบริการ ที่เป็นที่ยอมรับในภูมิภาค • ส่งออกการด้านการบริการในภูมิภาคต่างๆ ของโลก • มีแรงงานระดับมัธยมนิยม ส่งออกไปสู่ภูมิภาคต่างๆ

รายละเอียดของการปรับเปลี่ยนเป้าหมายสำหรับการวางนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่มิติใหม่ จะมีการกำหนดแนวทางในการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักทั้ง 3 ระยะ ดังนี้

(1) ในระยะที่ 1 เน้นการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยเข้าเป็นส่วนหนึ่งของฐานการผลิตและบริการในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Supply Chain) โดยที่มีการพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมที่สำคัญในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง และเป็นฐานการผลิตที่สำคัญของโลก (Global Production Hub) ซึ่งกลุ่มผู้ประกอบการโดยเฉพาะในระดับ SMEs มีการยกระดับมาตรฐานการผลิต และสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อสร้างจุดแข็งในการผลิต โดยมีการรวมกลุ่มความร่วมมือกันเป็นคลัสเตอร์ ซึ่งมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ รวมไปถึงมีหน่วยงานหลักซึ่งนำโดยภาคเอกชนที่เข้ามาบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละอุตสาหกรรมอย่างบูรณาการและเป็นเอกภาพ นอกจากนี้ยังมีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งด้านการผลิตบุคลากรอย่างเพียงพอเพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมในอนาคตได้ มีกฎระเบียบที่ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการมีโครงสร้างสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมได้อย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น ศูนย์การทดสอบมาตรฐานสินค้า เป็นต้น

(2) ในระยะที่ 2 จากเป้าหมายการพัฒนาและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและจัดการเครือข่ายการผลิตและบริการในกลุ่มอาเซียน ซึ่งเป็นการยกระดับภาคอุตสาหกรรมของไทยจากระยะแรกในช่วง 5 ปี จะมีการพัฒนาต่อยอดโดยเน้นการเป็นฐานการผลิตและบริการในระดับภูมิภาค (Regional Supply Chain) ซึ่งมีตราสินค้าที่มีเครือข่ายการจัดการกระจายสินค้าในภูมิภาคอย่างทั่วถึง ทั้งนี้ผู้ประกอบการขนาดกลางของไทยจะมีการเชื่อมโยงการผลิตร่วมกับบริษัทขนาดใหญ่ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตของประเทศให้มากขึ้นและกลุ่มผู้ประกอบการในระดับ SMEs จะมีการวิจัยและพัฒนาโดยสร้างทรัพย์สินทางปัญญาและนวัตกรรมที่มีการพัฒนาต่อยอดในประเทศ โดยมีการสร้างฐานการวิจัยและพัฒนาสินค้าในอาเซียน ซึ่งมีการสร้างและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์หลักของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับของสากล นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาพื้นที่สำหรับภาคอุตสาหกรรม (Industrial zone) โดยเฉพาะเพื่อให้เป็นพื้นที่การผลิตที่มีการควบคุมการรักษาสภาพแวดล้อมได้อย่างทั่วถึงและเข้มงวด

(3) ในระยะที่ 3 เป็นการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้บริหารจัดการตราสินค้า โดยมีการสร้างเครือข่ายการผลิตและบริการร่วมกับภูมิภาคต่างๆของโลก ซึ่งจะส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการของประเทศไทย ให้เริ่มก้าวสู่การเป็นบริษัทชั้นนำในโลก ผ่านการสร้างตราสินค้าของไทยให้เป็นที่รู้จัก และมีเครือข่ายการจัดจำหน่ายสินค้ากระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาค เพื่อกระจายไปสู่ประเทศต่างๆ ทั่วโลก ทั้งนี้จะมีการพัฒนาเป็นแหล่งการค้าการลงทุนในด้านการผลิตและบริการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในภูมิภาค มีผู้ประกอบการจากประเทศต่างๆ เข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะในด้านบริการ ซึ่งประเทศไทยจะมีการส่งออกด้านการบริการรวมไปถึงแรงงานในระดับมันสมองไปสู่ประเทศต่างๆ ในภูมิภาคทั่วโลก

แผนยุทธศาสตร์ ปี พ.ศ. 2555 – 2558

กระทรวงอุตสาหกรรม

1. การเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และปรับโครงสร้างการผลิต
สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้
2. การส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจและพัฒนา
อุตสาหกรรม
3. การเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
4. การส่งเสริมสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
5. การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้ประกอบการและประชาชน

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

75/6 ถนนพระรามที่ 6 เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400